

ወሬ ነጋሪው

የመጽሐፍ ርዕስ - ወሬ ነጋሪ

ደራሲው - መሃመድ ይማም

ትችት - አብርሃም በየነ

ሰው ከኖረ ከሚስቱ ይወልዳል የሚል አባባል ሳትሰሙ አትቀሩም። አባባሉ እኔን የሚያሰገርመኝን ያክል እናንተንም ያሰገርማችሁ እንደሁ ግን አላውቅም። ዘወትር አባባሉን ስለማ እኔን ግን ሰው ከሚስቱ ያልወለደ ከሌላ ከማን እንዲወልድ ቢጠበቅበት ነው ተረቱ የተተረተው? እንድል ያስደምመኛል። በዚህ አባባል ዙሪያ አበው የቋጠሩት ቁምነገር መኖሩን ግን አልጠራጠርም። እናም አባባሉን ከአንዳንድ ገጠመኞች ጋር አገናዝበውና ይህን ያበውን ጥልቅና ጥበባዊ እሳቤ ሸብ አድርጌው ሳልፍ መስተጋብሩ በራሱ ያስገርመኛል። ግርምት የዕይታ የሸፋን ቆዳ ነው። በውስጡ እውነቱንና ውሸቱን የሸፈነበት ዱባብ። ሲገልጡት ብዙ ትዝብት የሚታይበት። እንደ መሃመድ ይማም “ወሬ ነጋሪ”።

ወሬ ነጋሪ ማለት ምን ማለት ነው?

ከዘመድ አዝማድ እርቀን የምንኖር ሰዎች ከብዙ ቆይታ በኋላ ስንገናኝ ሰላምታ እንደተለዋወጥን ቀጣዩ ጭው ውታችን የሚሆነው ስለቤተሰብና ስለ ሀገር ይሆናል። የቤተሰብ ወሬ ታገኛለህ? አገር ቤትስ ምን ወሬ አለ? እየተባባልን እንጠያየቃለን። የምንጠብቀው ወሬ ግን እውነትም ውሸትም ሊሆን ይችላል። ወሬውን የሚነግረን ሰውም ወሬውን ሲያመጣልን የሰማውን ወይም ያየውን ሊሆን ይችላል። ይህ የወሬ ነጋሪ አንደኛው ገጽታው ሲሆን ሌላም ገጽታ አለው።

ለወሬ ነጋሪ አንድም ሰው ሳይተርፍ ቀረ ማለትም ሌላው የወሬ ነጋሪ ትርጉሙ ሊሆን ይችላል። ወይም እንደ መሃመድ ይማም ሁሉም ሰው አልቆ ለወሬ ነጋሪ የቀረሁት እኔ ብቻ ነኝ ለማለትም ይሆናል። ዘበተኛ፣ ውሸታም፣አሉባለተኛ ማለትም ይሆናል። እንደ ቃሉ አጠቃቀም። በዚህም በሉት በዚያ ወሬ ግን በወሬነቱ ወሬ ከመሆን ያለፈ ትርጉም አይኖረውም። የሆነው ሆኖ ግን መሃመድ ይማም ለመጽሐፍ ርዕስ መርጧታል። ያውም የኢሕአፓን ልሳን ዴሞክራሲያን ጠቅሶ። ሰው ከኖረ ከሚስቱ ይወልዳል ይሏችኋል ይህ ነው።

መሃመድ ከማዕከላዊ ኮሚቴ ስልጣን ሁለት እርከን ዝቅ ብሎ በዞን ኮሚቴ ስልጣን የነበረው የአመራር አባል ነበር። የነሕ መጽሔት አዘጋጅም ነበር። ጎሕ የላይላ ካሊድን ጀብዱ፣ የሮዛ ሉክሰምበርግን ቁርጠኝነት፣ የአንጅላ ዴቪስን አብዮታዊ ትግብርቶች በቱሉ ፎርሳ ትርክት አንበርክካ ብዙ ታጋይ ማርካ ነበር። በአብዮቱ ሲርመጠመጥ የነበረውን ወጣትም በጃሌ ቢያና በሳቱ ተሰማ ስንኞች ራሷን አጅግና ሌላውንም አጅግና ነበር። ጅብድን በጅብዱ ያስንቅ ዘንድም በብዕር ሚዶ የወጣቱን አዕምሮ የነቀሰች መጽሔት ነበረች። የነሕ መጽሔት አዘጋጅ የነበረው መሃመድ ይማም ግን ከአርባ ዓመት ቆይታ በኋላ ፈሪ ነበርኩ እንዳውም ቡከን ሲለን ለማመን እንቸገራለን። ትናንት ያልነበረውን ፍርሃት ዛሬ ተከናንቦ እንድናየው ተጨፈኑና ላምኞችሁ ሲለንም አንባቢዎቹን የናቀን መሰለኝ።

ፍርሃት በማንኛውም ሰው ውስጥ የሚኖር የሰው ልጆች ባህሪይ ነው። ደፋር የሚባለው ፍርሃቱን መሸሸግ የቻለ ብቻ ነው። መሃመድ ደፋርም ፈሪም ነበር ብለን እንመን። ድፍረቱን ከጅምው ንግግሩና ከጎሕ መጽሔት ምንጮቹ ልንቀዳው እንችላለን። ፍርሃቱንም ከአንጃዎቹ ከህደትና ከህደቱን ተከትሎ ከመጣው መገዳደል ጋር ልናያይዘው እንችላለን። ከዚህ በኋላ የመሃመድ ፍርሃት በመጠጥ ዋሻ ውስጥ መሸሸግ ጀምሯል። የሚገርመው ነገር ግን ዛሬም በስጋት መኖሩ ነው። መሃመድ ድሮውንም ፈሪ ቢሆን ኖሮ አይደለም ለዞን ኮሚቴ አመራር ቀርቶ ለህዋስ መሪነት እንኳ አይመረጥም ነበር።

በዚያን ወቅት በኢህአፓ ለመመልመል አንደኛው መስፈርት ቆፍጣናነት ነበር። ዕጩው አባል ብሩህ አዕምሮ ያለው፤ አመኔታ የሚጣልበት፤ ባህሉ-ብልሹነት የማያጠቃው፤ ዝርክርክ ያልሆነ፤ ልብ-ሙሉና በራሱ የሚተማመን መሆኑ ተገምግሞ ነበር ለአባልነት የሚታጨው። መሃመድም ከሞላ ጎደል እነዚህን መስፈርቶች አሟልቶ መሆን አለበት በህዋስ ሊታቀፍ የቻለው። እርሱ ግን ሊያሳምነን የሚሞክረው ቡከንና መሸተኛ (alcoholics) መሆኑ እየታወቀ ነው በኢህአፓ የታቀፈው። ወሬ ነጋሪ ዕውነትም ወሬ መሆኑ የሚታወቀው እዚህ ላይ ነው።

ኢህአፓ እንደ ወገራ አፈር የሰጡትን አዝዕርት የሚያበቅል ድርጅት ነበር። የወገራ መሬት ከሚያዚያና ግንቦት ወራት በቀር ዓመት እስከ ዓመት ሁሉንም የሰብል ዓይነቶች ያዘምራል። ወገብ የሚያሸመደምደውን ጓዶን ጨምሮ።

ሽንብራ ያበቅላል ወገራን ላረሰው

የሚበላ አይጠፋም ለጠረጠረ ሰው

እንዲሉ ይመስላል ኢህአፓም ድርጅቱን ያሸመደመዱትን ጓዶዎች ጨምሮ ብዙ አባላትን አብቅሏል። ኢህአፓ ጓዶ አባላትን ማፍራቱ ብቻ ሳይሆን ስህተቱ ሽንብራውንም ባለመጠርጠሩ ይመስለኛል የሚባለውን (“በ” ሲጠብቅ) ቁጥር ሊያበዛው የቻለ። ከዚህ የኢህአፓ ስህተትም ነጻ ነኝ ለማለት ይመስላል መሃመድም ወሬ ነጋሪ ነኝ ብሎ ብቅ ያለው። ለመሃመድ የተሰወረው ሀቅ ግን በድርጅቱ ውስጥ ያለፍነው እኔም እርሱም ሁላችንም ኢህአፓዎች ነን። የጥፋቱም ይሁን የልማቱ ተጋሪዎች። ለጥፋቱ የድርሻ የድርሻችሁን አንሱ ብንባል ደግሞ መሃመድ ይማም በነበረው የስልጣን እርከን የሚደርሰው መስፈርት ከተራዎቹ አባላት ልቅና ይኖረዋል። እርሱ ግን ሁሉንም ጥፋት በአመራሩ ላይ ይደፈድፈዋል። ከዚህም አልፎ ኢህአፓ መፈጠር አልነበረበትም ይለናል። አንገት ለምን ተሰራ ቢባል መሃመድ ራስን ለመሸከም ካላለን በቀር አዙሮ የሚያይ አንገት ቢኖረው ዛሬ የሚደረድራቸውን ስህተቶች ያኔ ላመራሩ በነበረው ቅርበት ከመፈጸማቸው በፊት በመጠቆም እንዳይፈጸሙ ማድረግ ይችላል ነበር። ግን አላደረገውም። ምናልባት ያላደረገው ያኔ ዕውቀቱም ችሎታውም ከሰው ቤት ሆኖበት ሊሆን ይችላል። እዚህ ላይ ሁላችንም፡-

አወይ የልጅ ነገር ጤፍ ይዠ በወንፊት

ልብ ወደ ኋላ እንጂ አይገኝ ወደ ፊት

ማለት እንድንችል ዛሬ አንድም በዕውቀት አለምም በዕድሜ ገፍተናል። እናም ያለፈውን ስህተት አበጥረን ለማውጣት ሰፊድ መሆን ላይቸግረን ይችላል። ነገር ግን የዛሬ አርባ ዓመት የተከናወነን ኩነት ዛሬ ላይ ሆነን አዋቂነታችንን ለማስመስከር በምናጮሽው የጭቃ ጅራፍ መልሰን የምንገርፈው እኛኑን ነው። በከንቱ መወነጃጀሉም ራሳችንን ቢያስገምተን እንጂ

ተደናቂ አያደርገንም። መሃመድ ግን የዛሬ ዘመን ወዳጆቹን እነ ያሬድ ጥበቡን፤ እነ እንድሪያስ እሸቴንና ፈረንጆቹን እነ ጌሪ ጆንን ለማስደሰት ሲል የትናንት ጓዶቹን ሳያጥብ ሊቀብራቸው ወሬ ነጋሪ ሆኖ ተሰለፈ።

መሃመድ “የራሴን ታሪክ ለመጻፍ ለራሴ ቃል ስገባ፤ አንዳንድ ጊዜ አብዮት በምንለው ኩነት የጠፉትን ጓደኞቻችንም ታሪክ ጨምሮ ለመናገር ነበር”። (ገጽ 13) ይለናል። ለጥቆም “እኛ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የምንገኘው፤ ከብርሃኑ እጅጉ፤ ከወልደ አብ ኃይሌና ከመዝገብነሽ (መዝጊ)፤ ከአብዮ፤ ከዮሃንስ ብርሃኔና ሌሎችን በምን ይሆን? ከጠቀስኳቸው የፓርቲው አመራሮች በቀር የቀረነው የኢትዮጵያን ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ (ኢህአፓን) መልኩን፤ ቅርጹንና ሙሉ እድገቱን ያስገኘን ሰዎች አልነበርንም”። (ገጽ 13) በማለት ራሱን ከድርጅቱ ፈቀቅ አድርጓል። በዚህም አገላለጹ የኢህአፓን ማንነት የራሱን ትርጉም አከናወነው ወሬ ነጋሪ ሆኖ ወጥቷል። ሀቁ ግን ኢህአፓን ኢህአፓ ያደረጉት አመራሮቹ ብቻ አይደሉም። አባላቱ ማገርና ጨፈቃ፤ ግድግዳና ውጋግራ ሲሆኑ አመራሮቹ ምስሶ ሆነው ነበር ኢህአፓን ኢህአፓ ያደረጉት። በነገራችን ላይ ማንኛውም ድርጅት መሃመድ ሊዘይረን እንደሚሻው በአመራሩ ህልውና ብቻ እድገቱ አይገነባም።

የራሱን መጽሐፍ ሲያሞክሽም እንዲህ ይለናል። “ይህ መጽሐፍ እንደ ክፍሉ ታደሰ ያ ትውልድ (ከፍል አንድና ሁለት) የኢህአፓን ትርክት(story) ደራሲው እንደመሪነቱ በታየው መንገድ ያጠናቀረው አይደለም። የክፍሉ መጽሐፍ የራሱ ታሪክ (memoir) ወይም የግሉ የቀን ተቀን ማስታወሻው (journal) ፤ ባይሆንም ቅሉ ታሪክ ግን ሊባል አይችልም። እንደ ታሪክ አልተጻፈም” ይለናል። ወረድ ብሎም “ሌላው የዚያን ወቅት ታሪክ የሚተርክ መጽሐፍ ያነበብኩት የአንዳርጋቸው አሰግድን የመላው ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ነቅናቄ (መኢሶን) ታሪክ ነበር። ያንዳርጋቸው አሰግድ መጽሐፍ እንደ ክፍሉ ታደሰው መረጃ የሚያጥረው ሳይሆን በበቂ መረጃ የዳበረ መደብል ነው። መጽሐፉ በራሱ ዕውቀት ለጋሽ ከመሆን አልፎ ለታሪክ ተመራማሮዎችና ለተማሪዎች ስለዚያ ዘመን መማሪያነት ሊጠቅም ይችላል”።(ገጽ 14) እንዲህ አይነቱን የማይመስል ነገር የጋይንት ሰው ሲሰማ ዛፍስ ባየሽ እምባጮ ይለዋል። የመኢሶን ታሪክ ፉት ቢሏት ጭልጥ ነች። አንዳርጋቸው አሰግድ ከመኢሶን አድርባይ ታሪክ ለንባብ የሚበቃ ቁምነገር ማግኘት ቸግሮት የመጽሐፉን ገጾች የሞላው በድግግሞሽ መሆኑን መሃመድ ለማየት አልፈለገ እንድሁ እንጂ መጽሐፉ የሃሰብ ድራቶ ነው። የመኢሶን ታሪክ ቢበዛ እንኳ murder she wrote ከመሆን ያለፈ ትርጉም የለውም!! የኢህአፓ ታሪክ ግን ስንክ ሳር ነውና ተጽፎ አያልቅም። ከክፍሉ የተረፈውን ቆንጆት ብርሃንና ህይወት ተፈራ ቀጥለውታል። ገናም ይቀጥላል። የሚኢሶን ታሪክ ግን የመጀመሪያውም የመጨረሻውም ያንዳርጋቸው አሰግድ ድራቶ ነች።

የሆነው ሁሉ ሆኖ ግን በየ ሰኔው እንደ ዕባብ ቆዳውን ለሚያወልቅ የከህደት አባውራ፤ መሃመድ ይማም የመኢሶን ታሪክ ቀርቶ የናዚዎች ታሪክም ማር ማር ቢለው አይደንቀኝም። ከገሙ አይቀር መግማማት ነው ተብሎ የለ? መሃመድም ይግማ። ለምን? ቢባል ለኛ ካልገማ ጣፋጨነቱን ለነርሱ መሸጥ አይቻለውምና። የመኢሶን ልሳን የሰፊው ሕዝብ ድምጽ ከኢህአፓው ልሳን ከዴሞክራሲያዊ የተሻለ ወቅታዊ ትንታኔ ይሰጥ ነበር። የመኢሶን ሰዎችም ከኢህአፓ አመራር የተሻሉ ነበሩ ሲልም ወሬ ነጋሪው ወሬ ነዘቷል።

ዴሞን በዲሞትፈር

“አቶ ኃይሌ ፊዳ፤ ይጎንጨ፤ የገብስ ጠላ ነው ምንም አይሎትም” ያለው ብርቅየ የዕብር ሰው ማን ነበር? በመንግሥት ጋዜጦች ውረድ እንውረድ ተብሎ በተከፈተው የብዕር ጦርነት ብርሃኑ እጅጉንና ዮሃንስ ብርሃኔን እናስታውሳለን። በጎሕ ግንባር ከተሰለፉትም መሃመድ ይማም አንዱ ነበር። የዛሬውን አያድርገውና። ጎሕና ፀደይ መጽሔት በብዕር ሰይፍ ሲቀራደዱ፤ ሜዳ ላይ ከነወረቀቱ የተዘረረውን መሃመድ ይማም ማስታወስ አይፈልግም። ዛሬ ሌላ ሰው ሆኗልና የትናንቱን ማንነቱን እንደ ያዘ በዛሬዎቹ ወዳጆቹ መታየት አይፈልግም። የሰፊው ሕዝብ ድምጽ የዮሃንስ አረቡንና የጸጋየ ደብተራውን የሰላ ብዕር መቋቋም ሲያቅተው ነበር ዴሞን በዲሞትፈር ብሎ ወደ ቀይ ሽብር የተሸጋገረው። የመሃመድ ድፍረትም በመጠጥ ዋሻ ውስጥ እንደ ተደበቀ ጥሎት የሸሸው በዚህ ወቅት ነበር።

የመሃመድና የመኢሶን ትኩስ ፍቅር ግን በዚህ አልተቋጨም። “በቅርቡ” ይላል መሃመድ ይማም “እንከን አልበውን (fine) የአንዳርጋቸው አሰግድ የሚኢሶን ታሪክ አነብሁ። አንዳርጋቸው በኢህአፓ ገዳይ አመራር ላይ ነጥቡን ሲመሰርት የመጀመሪያው ግድያ የተጀመረው በኢህአፓ ነበር” ይላል። “ፍቅሬ መርድን በመግደል”። (ገጽ 141-42)

ከእንጨቶች አንዱ ብሳና ይነቅዛልን? ሲል ብሳናን ይጠይቀዋል። ብሳናም መንቀዝን ለዕንጨቶች ሁሉ ማን አስተማራቸውና? ሲል መለሰለት። ወደ ኃላ ጥቂት ዓመታት በምናባችን ተጉዘን አውሮፓ ውስጥ እንግባ። መኢሶኖች ከነብርሃነ መስቀል በፊት የድርጅት አስኳል ነበራቸው። እነ ብርሃነ መስቀል አልጀሪያ ሲገቡ ኃይሌ ፊዳ ወደ አልጀሪያ ጎራ ብሎ አነጋገራቸው። ወደ አልጀሪያ አካሄዱ ዶሮ ለብልሃቷ ተንጋላ ትጠጣለች ዓይነት ነበር። እነ ብርሃነ መስቀል ካገርቤት የወጡት በቅርብ ስለነበር አወጣጣቸውም ድርጅት ለመፍጠር እንደሆነ የነ ኃይሌ ቡድን ጠርጥሯል። እናም ኃይሌ በብብቱ ሥር ሊይዛቸው ፈለገ። ብርሃነ መስቀልም ነገሩ ገብቶት እባብ ለዕባብ ይሄዳል ካብ ለካብ ሆነና ለመሆኑ በኢትዮጵያ አብዮት ለመፈንዳት ስንት ጊዜ የሚፈጅ ይምስልሰሃል? ሲል ኃይሌን ጠየቀው። እርሱም ቢያንስ አሥር ዓመት ሲል መለሰለት። ብርሃነም ከሁለት ዓመት ካለፈ ከምላሴ ፀጉር ይነቀል ሲል የንጋይሌን ከጭብጥ ሁኔታ መራቅ አጋለጠው። (የክፍሉን ያ ትውልድ ይመልከቱ) ይህች የመጀመሪያ ግንኙነት የሁለቱ ቡድኖች የመፈታተሻ ሜዳ ሆነችና ተለያዩ። ሁለቱም ወገኖች ለስምምነት ሳይበቁ ቀርተው በመጨረሻም የየቡላቸውን ድርጅት መሰረቱ።

እነ ኃይሌ ከጅብሃ ጋር ግንኙነት እንዲመሰርት አንድ የኤርትራ ተወላጅ አባላቸውን ወደ ሶሪያ ይልካሉ። ሌሎች ሁለት አባሎቻቸውንም ከአገር ቤት የኤሉባቡርና የወለጋ ተወላጆች ወደ ሱዳን ያስገባሉ። ወደ ጅብሃ የተላከው ልኩክ ጅብሃ ገብቶ ቀረ። የነ ኃይሌ የትጥቅ ትግልም በዚሁ መከኖ ቀረ። መኢሶን ግን ሞክሮ ስለአልተሳካለት ኢህአፓ ጋን ጠመንጃ ነካሽ ማለት ጀመረ።

የነ በርሃነ ቡድንም ዘግየት ብሎ ከሻዐቢይ ጋር ግንኙነት ፈጥሮ ወደ አሲምባ የሚሄደውን ቡድን ለስልጠና ወደ ቤሩት ላከ። አንድ ቤሩት ዩኒቨርሲቲ ይማር የነበረ የነ ኃይሌ ቡድን አባል ስማቸውን በዘርዘር ለነ ኃይሌ ያስተላልፋል። እነ ኃይሌም ከደርግ ጋር ተደራደረው ወደ አገር ቤት ከመግባታቸው በፊት የአሲምባውን አስኳል ለእጅ መንሻ ለደርግ ሰጡ። አንዳርጋቸው አሰግድ የመጀመሪያውን ግድያ የጀመረው ኢህአፓ ነው ሲል ይህን ሀቅ ቀብሮ መሆኑን መሃመድ ይማም ልብ ሊለው ይገባል።

ደርግም የመጀመሪያውን ግድያ የጀመረው የቀድሞ ሹማምንትን በመረሸን ነበር። ከነዚህ የድሮ ባለስልጣኖች ጋር መለስ ተክሌንና ረዘነን ጨምሮ አምስት ሰዎች ተገድለዋል። ከነዚህ ወስጥ ሦስቱ የኢህአፓ አባላት ነበሩ። በዚያው ዓመት ደግሞ ሰኔ ወር ላይ ሁለት የጅማ መምህራን ተቋም ምሩቃን ሸባባው ካሴና ታረቀኝ በጥምቀት በዓል ታቦት ስታጅቡ ፀረ- ደርግ ግጥም ስታቀነቅኑ ውላችኋል ተብለው ከታሰሩ በኋላ ተገድለዋል። በቢቸና አውራጃ ጎጃም ውስጥ በጥይት ተደብድበው የተገደሉት አርሶ አደሮችም የኢህአፓ ደጋፊዎች ናችሁ ተብለው ነበር። እዚህ ላይ ፍቅሬ መርድ ዶክተር ነበር የኢህአፓዎቹ ግን ጎርድንዲኖሶች ነበሩ ካልተባሉ ቀድመው የተገደሉት ኢህአፓዎች ነበሩ። የበርኔሶቹ ሞት የደር ሞት የዶክተር ሞት ግን የሰው ሞት ተድርጎ እንዲታይ መሃመድ ይማም ስለ ፍቅሬ መርድ አገዳደል የጻፈውን ስንመለከት መሃመድ ለሰው ልጆች ዕኩልነት ሲታገሉ የወደቁትን ሰማዕታት ደመ ከልብ ያደርጋቸዋል። አንዳርጋቸው አሰግድ የመጀመሪያውን ጥይት ያጮኸው ኢህአፓ ነበር የሚለውን “ዕውነታም” የገደል ማሚቶው መሃመድ ይማም ይገዛው እንደሁ እንጂ ማንም ለህሊናው የሚገዛ ሰው አይቀበለውም። መሃመድ ግን ዕውነትን ለማግኘት በመኢሶን ወጀድ ሲልከሰከሰ ውርደትን እንጂ ከበሬታን ስለማየተርፍ ወደ ህሊናው እንዲመለስ አላህ ይርዳው። ዕውነትን መኢሶን ምን ጊዜም ሆድና ጀርባ መሆናቸውን መሃመድ ተገንዝቦ ወደ ጎሊናው ቢመለስ ነበር አመኔታን ማግኘት የሚችለው። የዓመኔታ ነገር ሲናሳ ደግሞ አብሮ የሚነሳ ሌላም ነገር አለ። የመሃመድ መታሰርና ከእስር ቤት ማምለጥ።

በቀይ ሽብር ወቅት አይደለም መሳሪያ ይዞ፤ ከቶውንም በጣም የደርግን ካደሬ አቁሶሎ ወይም ገድሎ ለዚያውም የዞን ኮሚቴ አባል የነበረ ስየል (torture) ሳይፈጸምበት ቃል በመስጠት ብቻ የታለፈ የኢህአፓ አባል የመጀመሪያውና የመጨረሻው ሰው እኔ ነኝ ይለናል መሃመድ ይማም። መሃመድ የመጽሃፉን ሰፊውን ስፍራ የሸፈነው በጫቱ፤ በስካናና በፍርሃቱ የልቃቂት ጉልጉል ነበር። ጫት ስካናና ፍርሃት የትርክቱ ልቃቂት እንዲሆኑ የመረጠውም አለ ነገር አይደለም። ባንድ በኩል የድርግና የመኢሶን ጠይት አለ። በሌላ በኩልም የአንጃው ጥይት አለ። ከሁለቱ ጋር የሚፋለመውም በዚያን ወቅት ደካማው ወገን ኢህአፓ ነበር።

መሃመድ ለመኢሶን የነበረውን አድናቆት አስምርቦታል። ለአንጃው የነበረውን ድጋፍም ቀደም ሲል በለሆሳስ ወደ ኋላ ግን በድፍረት ውገናዊነቱን በገጽ 213 አጉልቶ አሳይቶናል። ከነዚህ እንደምታዎች ተነስተን መሃመድ ይማም ቀደም ብሎ ከደርጉ ቀንደኛ ገዳይ ከሃጂ ጋር ውል ተፈጣጥሞ ነበር ለማለት እንደፍራለን። በውሉ መሰረትም ይመስላል ማታውኑ ከጣውላ ማምረቻው (furniture house) ቤት አብረውት የነበሩትን አስጨርሶ እርሱ ለወሬ ነጋሪ የተረፈ ሰው ሆኗል። የነዚህን ጓዶች ታሪክ ነው የነርሱንም ታሪክ ከእኔው ታሪክ ጋር ልተርክላቸው ዓልጬ ተሪኬን ለመጻፍ የተነሳሁት የሚለን። (ገጽ 13)

ወሬ ነጋሪው መሃመድ ይማም በጠራራ ፀሀይ ከሃጂ ዐይን “ተሰውሮ ያመለጠው” በነዚያ ጓዶች የሬሳ ክምር ተጠልሎ ሳይሆን አይቀርም። የመሃመድ ይማም ነብስ በእነዚያ ጎዶች መሳሪነት ተረፈች። የዛሬው የመሃመድ ይማም ስጋትም መነሸው ከአዲስ አበባ ከአንጃ ጋርሆኖ፤ መዳረሻው ግን ፍላጊያው ከመዝገብ ጋር ተቆራኝቶበት ነው ሲያባንነው የሚኖረው።

መዝገብ ማን ገደለት?

ደህና ጀግና ገዳዩን ያስመሰግናል እንዲሉ በቀይ ሽብር ቋያ ተርመጥምጣ፤ በአሲምባ በርሃ ዱር ገደል አቆራርጣ አሚሪካ ምድር ላይ ስትደርስ በጠራራ ፀሀይ በቤቷ ውስጥ አካሏ ተበሳሰቶ ተገደለች። የሺን ገንዘብ ብላው የሸን ወገን ግን ፍራው እንዲሉ ሆነና ብርሃኑ እጅጉ አጠገቧ ባለመኖሩ ትከሻ ሳስቶ ብቻዋን አገኗት። አብሮ አደጎቿም ከደጉት። ይልቁንም የራሷ ሰዎች የሞቷ ተባባሪ ሆኑ። ያገሬ ልጆች የምትላቸውም እነ አንቶኔ በማይታዩ እጆቻቸው (unseen hands) ህይወቷን አስቀጠሩት።

ሞት የሰውን ልጅ ህይወት በጊዜአዊነት በያንዳንዱ ሰው ላይ ያስቀመጠ ባለዕዳ መሆኑን መዝገብ ድሮውንም አላጣቸውም ነበር። ነገር ግን ዕዳዩን እክፍልበታለሁ ባለችው ስፍራና ጊዜ ሳይሆን ባላለመችው ቦታና ጊዜ ህይወቷን መነጠቅ ነው አሟሟቷን አስከፊ ያደረገው። ይህ አሳዛኝ ህልፈቷ “ወገኖቻ” ትላቸው በነበሩ ሰዎች መቀነባበሩ ድግሞ አሟሟቷን የበለጠ ውስብስብና አሳዛኝ ያደርገዋል። ። አሟሟቷን ስንመለከተው ገዳዩዋን ዕርካታ በለገሰ መልኩ ነበር ግድያው የተከናወነው።

“Weeks before she died, Mezy told me that she received a disturbing phone call from a person who said he had just arrived in Philadelphia by train. She was uneasy about the phone call that I remember”(ገጽ 214) ከመሞቷ ሳምንታት ቀደም ብሎ አሁን ገና በባቡር መጣሁ ካላት ግለሰብ ህሊናዋን የረበሸ የስልክ ጥሪ አግኝታ ነበር። ከስልኩ በኋላ እንደማስታውሰው ህሊናዋ ዕረፍት አልነበረውም። ያ ሰው ማን ነበር? ማነቱን ለመሃመድ ነግራው ኖሮ እርሱም ስጋት ስላደረገበት ይሆን ማነቱን ሊነግረን ያልፈለገ? ያ ግለሰብ ይሆን ከወንድ ጓደኛዋ ጋር አሲሮ ደም የመለሰባት? ጌታችው ማሩ በኢንተርዞኑ ቁጥጥር ስር አንዳለ ነበር የተገደለው። የመዝገብ ባል በርሃኑ እጅጉ ደግሞ የደኔው ኢንተርዞን አባል ነበር። ጌታችው ማሩ አካሉ ተቆራርጦ እንደ ተገደለ የህይወት ተፈራን Tower in the sky ጨምሮ ሌሎች ህትመቶችም ጠቅሰውታል። የመዝገብ አካል እንደ ጌታችው አካል ነበር አገዳደሉ። እናስ ዐይን ላጠፋ ዐይን፤ ጥርስ ለሰበረ ጥርስ እንዲሉ ይሆን አሟሟቷ?

ሁሉንም ጊዜ እስኪፈታው:- የገደለን መግደል ነበረ ሥራቸው

ያልገደለን መግደል ማን አስተማራቸው? ብለን እንለፈው።

ኅዳር 2006